

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΥΠΕ ΕΜΗ ΣΟΦΙΑ ΠΡΟΣΕΧΕ, ΕΜΟΙΣ ΔΕ ΛΟΓΟΙΣ ΠΑΡΑΒΑΛΛΕ ΣΩΝ ΟΥΣ. ΠΑΡΟΙΜ. ΣΟΔΟΜ. ΚΕΦ. Ε.

Αρ. 3. ΣΜΥΡΝΗ. 24 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ. 1831.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΣΟΔΟΜΩΝ.

Ὁ Ἰορδάνης ἀδιαίει τὰ ὕδατά του εἰς τὴν λίμνην τῶν Σοδόμων, ἐνίοτε ὀνομαζομένη Ἐνητή Θάλασσα, Θάλασσα τῆς Σιδδὴμ, Ἀνατολική Θάλασσα, καὶ Θάλασσα τῆς Πεδιάδος. Αὕτη ἡ λίμνη ἐστὶν κατ' ἀνατολὰς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκτείνεται κατὰ τὴν Νότιον—δυτικὴν Γωνίαν τῆς Παλαιστίνης. Κατέχει τὴν πεδιάδα τῶν Σιδδίμων, ἐπάνω τῆς ὁποίας εὐρίσκοντο αἱ πόλεις τῶν Σοδόμων, Γομόρρων, Ἄδμας, Τεβοῖμ καὶ Ζοάρ. Τὸ αἷτιον τοῦ ἀναποδογυρισμοῦ ἐκείνων τῶν πόλεων, περιγράφεται εἰς τὴν ἀκολουθοῦν ἐπιτομὴν ἀπὸ τὴν παλαιάν διαθήκην. Ὅτε αἱ θεαὶ ποινὰ ἐπέμψθησαν ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν ἄνομον πόλιν, νομίζομεν ὅτι θέλομεν κάμει ὠφέλιμον ἐκδούλευσιν, ἀναφέροντες περιπλέον κατὰ μῆκος, τὴν δέξαι τὸ Ἀβραάμ. Γενεσις Κεφ: ΙΗ.

„ Ἐρᾶν δὲ εἰς αὐτὸν (τὸν Ἀβραάμ) ὁ Θεὸς εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μαμβρῆς, ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του, πρὸς τὴν ὄραν τοῦ μεσημερίου.

2. Καὶ ἀναβλέψας τοὺς ὀφθαλμούς του, εἶδε τρεῖς ἄνδρας οἵτινες ἔστεκαν ἀπ' ἐπάνωτου, καὶ σηκονόμενος ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ ἐσπηρίουτου, ἔπεσε κατὰ γῆς καὶ τοὺς ἐπροσκύνησεν.

3. Καὶ εἶπεν, Κύριοι ἐὰν ἤξιώθην νὰ σᾶς εἶδω, μὴν μὲ ὑστερήσητε φεύγοντες ἀπὸ ἐμὲ τὸν δούλον σας.

4. Ἀφήσετε νὰ σᾶς φέρω ὀλίγον ὕδωρ νὰ πλύνετε τοὺς πόδας σας καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον ὑποκάτω εἰς τὴν σκιάν τοῦ δένδρου.

5. Καὶ ἐγὼ ὑπάγω νὰ φέρω μέρος ἄρτου νὰ φάγητε καὶ νὰ ἀναπαυθῆτε μετ' ἐπειτα ἀναχωρήτε ἀπ' ὅθεν προῆλθετε εἰς τὸν δούλον σας. Καὶ αὐτοὶ εἶπον, κάμει καθὼς εἶπες. —

16 Καὶ σηκωθέντες οἱ ἄνδρες ἀπ' ἐκεῖ ἔβριψαν τὸ βλέμμα των κατὰ τὰ Σόδομα, καὶ Γομόρρα, καὶ ὁ Ἀβραάμ ὑπῆγε μὲ αὐτοὺς διὰ νὰ τοὺς συντροφεύσῃ εἰς τὸν δρόμον.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, δὲν θέλω κρύψει ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ τὸν δούλον μου ἐκεῖνο τὸ ὅποσον θέλει κάμω.

18 Γνωρίζων ὅτι, ὁ Ἀβραάμ. θέλει κάμει βέβαια μέγα καὶ δυνατὸν ἔθνος, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς θέλουν τὸν μακαρίζει.

19 Διότι ἤξευρω, ὅτι θέλει συντάξει τοὺς υἱοῦστού, καὶ τὴν οἰκογενεάν του, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν, καὶ θέλουσι φυλάξει τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμνοντες δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως ὁ Θεὸς ἐκτελέσῃ ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ, ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ὁμίλησεν εἰς αὐτόν.

20. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν, ἐπειδὴ τὸ διαλάλημα τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐστὶν μέγα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι των βαρύνονται.

21. Ἐγὼ θέλω κατέβει τώρα, καὶ θέλω θεωρήσει ἂν ὅλοι ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ διαλάλημα τὸ ὅποσον μὲ εἰπώθῃ, καὶ θέλει μάθω ἐὰν ὄχι.

22. Τότε οἱ ἄνδρες ἐστράφησαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰ Σόδομα, ἀλλ' ὁ Ἀβραάμ ἔστεκεν ὀκλήμ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

23. Καὶ ὁ Ἀβραάμ, σιωπῶν τὸν ἠρώτησε λέγων, δὲν ἐστὶν δίκαιον νὰ χαλάσῃς τοὺς δικαίους ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀλλῶς θέλει εἶναι ὁ δίκαιος καθὼς τὸν ἀμαρτωλόν;

24. Ἴσως εὐρεθῶν πενήντα δίκαιοι μέσα εἰς τὴν πόλιν, θέλεις τοὺς ἀφανῆσαι καὶ τὰς, χωρὶς νὰ συγχωρήσῃς τὸν τόπον χάριν τῶν πενήντην δίκαιων ὅπου εὐρίσκονται μέσα;

25. Μὴ γένοιτο οὕτω, νὰ φανεθῶν οἱ δίκαιοι ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ οἱ δίκαιοι οὕτω νὰ γείνων ἴσοι μὲ αὐτοὺς. Ὁ κριτὴς ὅλης τῆς γῆς δὲν θέλει κάμει δικαιοσύνην;

26. Καὶ ὁ Κύριος, εἶπεν, ἐὰν εὐρεθῶν μέσα εἰς τὴν πόλιν τῶν Σοδόμων πενήντα δίκαιοι, ἐγὼ θέλω συγχωρήσει ὅλον τὸν τόπον διὰ ἀγάπην των.

27. Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἀπεκρίθη λέγων, Ἰδοὺ ἐγὼ ἔστις ἔμμοι κόνις καὶ στάκτη πασχίζω νὰ μεσιτεύσω εἰς τὸν Κύριον.

28. Ἴσως λείψουν πέντε ἀπὸ τοὺς πενήντην δίκαιους, θέλεις χαλάσει ὅλην τὴν πόλιν διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πέντε; Καὶ αὐτὸς εἶπεν, ἐὰν εὐρω σαράντα πέντε δὲν θέλω τὴν χαλάσει.

29. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πάλιν τοῦ ὁμίλησε, λέγων ἐὰν κατὰ τύχην, εὐρεθῶν μόνον τεσσαράκοντα; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε, δὲν θέλει τὸ κάμω διὰ ἀγάπην των.

30. Καὶ αὐτὸς τοῦ εἶπεν. Ὁ Κυριέμου μὴν ὀργισθῆς καὶ θέλω ὁμιλήσει. Ἴσως ἤμπορῶν νὰ εὐρεθῶν τριακόνα μόνον; Καὶ πάλιν τοῦ ἀπεκρίθη ἐὰν εὐρεθῶν δὲν θέλω τὴν χαλάσει.

31. Καὶ εἶπεν, εἶδου τώρα ὅπου ἀπεφάσαις νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν Κυριέμου, κατὰ τύχην ἤμπορῶν νὰ εὐρεθῶν εἴκοσι; Καὶ αὐτὸς εἶπεν, δὲν θέλει τὸ κάμω, διὰ ἀγάπην τῶν εἴκοσι.

32. Αὐτὸς πάλιν εἶπεν, Ὁ Θεέμου μὴν ὀργισθῆς εἰς τὰ ζητήματα μου ἀκόμη μίαν φορὰν θέλω σὲ ἐρωτήσαι, ἐὰν εὐρεθῶν δέκα θέλει χαλάσῃς τὴν πόλιν; Καὶ ἀπεκρίθη διὰ ἀγάπην τῶν δέκα δὲν θέλει τὸ κάμω.

33. Καὶ ὁ Κύριος ἀνελήφθη εὐθὺς ὅπου τὸ ἰκονολόγησι εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κεφ: ιθ. Περὶ δὲ τὸ ἐσπέρας ἦλθαν δύο ἄγγελοι εἰς τὰ Σόδομα. Καὶ ὁ Λότ ἐκάλητο εἰς τὴν πόλιν τῶν Σοδόμων, καὶ ἐλέπωντάς τοὺς ἐσακώθη νὰ τοὺς προῦπαντήσῃ καὶ προσεσῶν τοὺς ἐπροσκύνησε.

2. Λέγων, ἰδοὺ Κυριοῖμου, ἔλατε σὰς περικαλῶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σας καὶ μείνατε ἄλλην τὴν νύκτα, πλύνετε τοὺς πόδας σας, καὶ θέλετε συγκωθεῖ τὸ πρωῒ διὰ νὰ ἀκολουθήσετε τὸν δρόμον σας. Καὶ αὐτοὶ εἶπαν, ὅχι θέλομεν μείνῃ ἔξω εἰς τὸν δρόμον ἄλλην τὴν νύκτα.

3. Καὶ τοὺς ἐβίαζε κατὰ πολλὰ, ὅταν αὐτοὶ τὸν εὐχαρίστησαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸν οἶκον του, καὶ αὐτὸς τοὺς ἔκαμα συμπόσιον, καὶ ἔψησε ἄζυμον ἄρτον καὶ ἔφαγαν.

10. Καὶ οἱ ἄνδρες εἶπον εἰς τὸν Λότ. Ἔχεις ἐδῶ κἀνένα συγγενή, γαμβρὸν, υἱοὺς σου, θυγατέρας σου, καὶ ὅποιον ἀπὸ τοὺς ἐδικαίους σου ἔχεις εἰς τὴν πόλιν εὐγαλέ τοὺς ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπον.

13. Διότι ἡμεῖς θέλομεν τὸν χαλάσει, ἐπειδὴ τὸ διαλάλημά των εἶναι μέγα, καὶ ὁ Κύριος μᾶς ἐπέμφε νὰ τὴν χαλάσομεν.

14. Καὶ ὁ Λότ εὐγῆκεν ἔξω καὶ ὁμίλησε εἰς τοὺς γαμβροῦστού, τοὺς ἄνδρας τῶν θυγατρῶν του, καὶ ἐπει Σηκωθήτε καὶ εὐγάτε ἀπὸ τοῦτον τὸν τόπον, διότι ὁ Κύριος θέλει χαλάσει τούτην τὴν πόλιν, ἀλλὰ τοὺς ἐφαίετο ὅτι τοὺς ἐπερίπεζε.

15. Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, τότε οἱ ἄγγελοι ἐβίασαν τὸν Λότ λέγοντες, σῆκω καὶ πάρε τὴν γυναῖκα καὶ θυγατέρας σου αἰτινες εἶναι ἐδῶ, καὶ φύγε μήπως χαλασθῆς μετὰ τὴν ἀνομίαν τούτης τῆς πόλεως.

16. Καὶ ἐνῶ ἀργοποροῦσε, αὐτοὶ τὸν ἐπῆραν ἀπὸ τὸ χεῖρ, αὐτὸν τὴν γυναῖκα καὶ παιδιατοῦ, μετὰ τὸ νὰ τὸν εὐσπλαγχνίσῃ ὁ Κύριος, καὶ τοὺς εὐγαλαν ἀφινόντες τοὺς ἔξω τῆς πόλεως.

17. Καὶ ἠκολούθησε ὅταν τοὺς ὠδήγησαν ἔξω ὅπου τοὺς εἶπαν. Γινώσεται τὴν ζωὴν σας, μὴν στρέφετε ὀπίσω τοὺς ὀφθαλμοὺς σας, καὶ μὴ σταθῆτε ἐπάνω εἰς τούτην τὴν πεδιάδα· φύγετε εἰς τὰ ὄρη, ἀλλῶς θέλει φθαρῆθαι. —

24. Τότε ὁ Κύριος ἔβρεξεν ἐπάνω εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, θειάφι καὶ φωτιά ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ κατέκαυσε.

25. Ἄλλ' ἡ γυνήτου στρέφουσα καὶ θεωρήσασα ὀπίσω, ἔμεινε μία στήλη ἁλατος. —

Ἡ λίμνη τῶν Σοδόμων, λέγεται ὅτι εἶναι 67 μιλία μήκους ἀπὸ Ἄρκτον πρὸς Μεσημβρίαν καὶ 17, τὸ μέγα τῆς πλάτος ἀπὸ Ἀνατολὰς πρὸς Δυσμὰς. Τὰ ὕδατά της θεωρηθέντα ἀπὸ τοὺς χημικοὺς, εὐρέθησαν νὰ ἦναι μεμιγμένα ἀπὸ στυφὴν καὶ ἄλλην ὕλην, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ ἅλας, ὅθεν ὀνομάσθη ἀλμυρὴ θάλασσα, καὶ ἐπειδὴ ὑποθέτετο ὅτι δὲν ἐπεριεῖχε κανένα ὄν ζωντανὸν, ὀνομάζετο ἀκόμη Θνητή.

Αἱ στεραϊαί, ἐξαιρουμένης τῆς Βοριοδυτικῆς εἶναι ὄρειαι. Πολλοὶ ἄτοποι περιγραφαὶ ἔγεναν ἐπάνω εἰς τούτην τὴν λίμνην, αἰτινες ἀναφέρουσι, ὅτι κανένα ζωντανὸν ὄν δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ, καὶ ὅτι εἰς τὰς ὄχθας της γίνεται ἕνας κάρπος

ὄρατος εἰς τὴν θεωρίαν, ἀλλὰ τὰ μέσα του, σσηπότα καὶ στάκται. Ἡ θηριώτης τῶν τριγύρω κατοίκων τῆς κατσαταίνει κινδυνώδες εἰς τοὺς ταξειδιότας τοῦ νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν ἔξω μόνον ἐν καιρῷ τοῦ Πάσχα, ὅταν ὁ τοποτηριτῆς τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπάγει προσοπικῶς μετὰ στρατειώτας διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς πρσσκυνητάς. Εἶναι δύσκολον νὰ περιγραφῶμεν τὰς ἐναντίας διηγήσεις τῶν ταξειδιοτῶν καὶ ἔμπορεῖτε νὰ συμβουλευθῆτε ἀπὸ τὴν πρόχειρον ἱστορίαν των, καὶ οὕτω ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἰούδα, ὅστις λέγει, "Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ παρομοίως αἱ πέριξ εἰς αὐτὰ πόλεις, παραδιδόμενα εἰς τὴν πορνείαν, καὶ σαρκικὰς ἐπιθυμίας, ἔγιναν παραδειγμα, ὑποφέροντες τὴν τιμωρίαν τοῦ αἰωνίου πυρός. —

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ.

Ἐν γένει προξενεῖ ἕνα ὑπερβολικὸν ἀδείασμα τόσον ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπον κίνησιν, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τὸν ἐμετὸν, συντροφευμένη πρὸς τούτους ἀπὸ τὸν Κωλικὸν πόνον, καὶ ἀδημονίαν τινὰ, ὁμοῦ μετὰ τὴν συγγὴν ἐνόχλησιν νὰ ἀπερῶ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον.

Αὕτη ἡ ἀσθένεια ἐργεταὶ διὰ μιᾶς. Ἐνεργεῖ τὴν δυναμίην τῆς περισσώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ὥραν τὸ φθινόπωρον· εἶναι μία βία αἰ ἀφρωστία, καὶ δὲν εὐρίσκεται ἄλλη μία ἥτις νὰ θανατώνει τὴν ἀσθενή τόσον ὀγλήγορα, ὅταν δὲν προσφασθῇ ἐν καιρῷ.

Γενικῶς αὕτη ἡ νόσος ἐασιλύει, ὁπόταν τὸ καλοκαίρι ἔκαμε πολλὴν καύσιν, καὶ δὲν ἔγιναν πολλὰ ὀπωρικὰ, ἡ χεῖσι τῶν ὀρειῶν, μετριάσει τὴν δριμύτητα τῆς γολῆς. Οἱ πλεονεῦρωστοι ἄνθρωποι ἐνίοτε ἀποθνήσκουσι εἰς 24 ὥρας, ἢ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας.

Ὁ Ἱπποκράτης διακρίνει τὴν χολόρροιαν εἰς δύο εἶδη, ὑγρὰν καὶ ξηραντικὴν, δκλ: τὴν μίαν μετὰ κίνησιν καὶ τὴν ἄλλην χωρὶς.

Αἷτια τοῦ ἐρχομοῦ της.

Ἡ Νόσος αὕτη προξενεῖται ἀπὸ τὸν πλεονασμὸν καὶ δριμύτητα τῆς χολῆς. ἀπὸ τὰ φαγητὰ τὰ ὅποια μεταβάλλονται εὐκόλως εἰς τὸν στομάχον, εἰς ἕνα χυμὸν δριμῶν καὶ τζαγγόν, καθὼς εἶναι τὸ βούτυρον, τὸ παχὺ τοῦ χοίρου, τὰ γλυκίσματα, τὰ πεπόνια, ἀγγούρια, κεράσια, καὶ ἄλλα ὀπωρικὰ ψυχρὰ φύσεως. Ἐνίοτε προέρχεται ἀπὸ καθάρσια ἢ ἐμετικὰ δυνατὰ καὶ βία, ἀπὸ φαρμακευτικὰς ὕλας ἐν γένει, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τὸν στομάχον του, ἀπὸ κρυολόγημα τοῦ σώματος, ἀπὸ ἀγορευσίαν κ. τ. λ. ὅθεν ἔπεται ὅτι τὰ παιδία εἶναι πλεονεῦρωστοι. Τέλος πάντων ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀκολουθήσῃ, ἀπὸ βία πάθη, καὶ αἰσθητικὰς ἐντυπώσεις τῆς ψυχῆς, καθὼς ἀπὸ φόβον, καὶ ὀργήν.

Τῷ ὄντι ἐξ αἰτίας τῆς χολερικῆς δριμύτητος, ὁ Κύριος λε Ροᾶς τὴν ὀνομάζει ἐξύτατον χολώδη πυρετὸν, ὅστις κάμνει τὴν νεάντου περίοδον διὰ τοῦ ἐμετοῦ καὶ τῆς γαστρικῆς κινήσεως. Πρέπει νὰ ἠξεύρομεν ὁμοῦ, ὅτι ἐπόταν αὕτη ἡ ἀσθένεια γεννᾶται ἀπὸ τούτην τὴν αἰτίαν, δὲν κρατεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ εἰς τὰς ὑπερβολικὰς καύσεις τοῦ καλοκαιρίου· καὶ ἐξ ἐναντίας ἐνεργεῖ πάντοτε, ὅταν προέρχεται ἀπὸ βλαπτικὰ φαγητὰ ἢ ἀπὸ τὰ πάθη μας. Προσέτι ὅταν ἡ νόσος αὕτη προξενεῖται ἀπὸ ἕνα πλεονασμὸν δριμυτάτης

χολής, δὲν εἶναι τόσοσ ἐπικίνδυνος, καθὼς εἰς τὴν περιστάσιν ὅπου προέρχεται ἀπὸ τὰς ἄλλας αἰτίας. ἐπειδὴ οὐσιώδως τότε καταντᾷ εἰς μίαν ὑπερβολικὴν χολώδη διάρροϊαν, καὶ μὴ ὅλον ὅπου συντροφεύεται ἀπὸ φρικώδη συμπτώματα, οἱ ἀσθενεῖς σπανίως ἀποθνήσκουσι. Ὁ Κύριος Τισσότ λέγει ὅτι πολλοὶ ἀναλαβαίνουσι ἀπὸ τούτῃ τὴν ἀρρωστίαν. Ὄθεν ἀνάγκη εἶναι, ὅτι ὅποιος πιάνεται ἀπὸ αὐτὴν, νὰ μὴ χάνῃ τὸ βάρος, καὶ ἐὰν εἶναι πολὺ αἰσθητικὸς, ὥστε νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ ὑποφέρῃ τὸν πόνον, τὴν κατάληψιν, καὶ τὸν φόβον, χρειάζεται νὰ τρέξουν εἰς βοήθειάν του ἄνθρωποι μεγάλοι, διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν ἀρρωστον τὴν ἀπαιτουμένην παρηγορίαν.

Συμπτώματα τῆς ἰδίας.

Προηγείται ὡς ἐπὶ τὸ κλειστόν ἀπὸ μίαν καρδιαλίαν, ἢ ἀπὸ μίαν καυστικὴν ζέσιν εἰς τὰ μέσα τοῦ στομάχου καὶ εἰς τὰ ἐντόσθια, ἀπὸ σκληρὰ ἐντεροκλήματα, ἐμφραγμοῦς, καὶ ἀπὸ ἐσωτερικοῦς πόνους. Τὰ ρηθέντα συμπτώματα συντροφεύονται ἀπὸ ὑπερβολικὸν ἔμετόν, καὶ ἀπὸ ἀκατάπαυστον κίνησιν, κάμνον τὰς χολὴν, πράσινην, κίτρινην μαυριδερὴν, ἀπὸ τέντωσιν τοῦ στομάχου, καὶ ἀπὸ βιαίους πόνους εἰς τὰ ἐντόσθια.

Μερικοὶ ἀρρωστοὶ ἐφθασαν νὰ δουλευθοῦν ἑκατὸν φοραῖς εἰς ὀλίγας ὥρας· οὗτοι ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ λιγνεύουσι εἰς τὸ ἄκρον καὶ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας, ἐὰν ἡ διάρροια ἀκολουθεῖ μετὰ τὴν ἰδίαν εἶκιν, χάνουσι τὴν φυσιογνωμίαν των καὶ γίνονται ἀγνώριστοι.

Ὁ ἀσθενὴς ὑποφέρει πρὸς τούτοις μίαν καυστερὰν δίψαν, ἔχει τὸν σφιγμὸν τοῦ πότε ταχύτατον, πότε ἀδύνατον, τραβισμένον, ἀτάκτον, καὶ συχνάκις ἀκούει δριμύτατον πόνον εἰς τὸν ὀμφαλόν.

Ὅσον ἡ ἀσθένεια κυριεῖται τὸ σῶμα καὶ προχωρεῖ τόσοσ ὁ σφιγμὸς ἀδυνατεῖ, καὶ πολλάκις ἕως ὅπου νὰ μὴν αἰσθάνεται. Τὰ ἄκρα τοῦ σώματος παγώνουσι, ἢ ὁ ἀσθενὴς ὑποφέρει ἐμφραγμα ἀπὸ οὖρος, καὶ ὁ βιαίος λυγμὸς, ἡ ἀδυναμία, καὶ οἱ σπασμοὶ, εἶναι τὰ σημεῖα τοῦ ὡς ἔγγυστε θανάτου.

Ἡ ἀριθμῆσις τῶν εἰρημένον συμπτωμάτων, ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ὑγρὰν χολόρροϊαν, ἣτις φθασασα εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν δείχνει ἀκόμα καὶ τὰ ἀκόλουθα. τὰ δάκτυλα κυρτώνονται, τὰ ὀνύγια καὶ πρόσωπον μελανίζουσι, ὑποφέρει μεγάλην ζάλην καὶ χάνει τὴν ὀμιλίαν του, ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηρίων μάλισ αἰσθάνεται, οἱ σπασμοὶ καὶ αἱ στενοχωρίαι ἀκολουθοῦν ἀδιακόπως. Τέλος πάντων ὁ ἀρρωστος ματαίως προσπαθεῖ νὰ ξεράσῃ, καὶ ὁ θάνατος ἐρχόμενος τελειώνει ὅλα τὰ ρηθέντα συμβάντα.

Ὅσον διὰ τὴν ξηρὰν χολόρροϊαν, εἶναι τόσοσ σπάνιος εἰς τὰ ἰδικάμας κλίματα, ὥστε εἶναι ἀνωφελεὲς νὰ τὴν περιγράψωμεν.

Ὁ Σύδενχαμ λέγει, ὅτι δὲν τοῦ ἔτυχε πάρεξ μίαν ἢ δύο φοραῖς.

Μὴ ὅλον τοῦτο ἰδοῦ τὰ ἀληθῆ συμπτώματά της. Ἡ καιρία εἶναι ἐμφραγμένη, στερεὰ, καὶ ὅταν τὴν κτυπᾷ τις, ἀντιχεῖ ὡσάν τύμπανον. Ὁ ἀσθενὴς εὐγάζει πολὺν ἀέρα ἀπὸ τὸ στῆμα καὶ ἀπὸ κάτω: δὲν ξεραῖ οὔτε ἔχει κίνησιν,

αἰσθάνεται μεγάλους πόνους εἰς τὸ στῆθος καὶ πλευρὰ, καὶ ἐξαιρουμένης τῆς διάρροϊας, ὑποφέρει τὰ ἴδια συμπτώματα τῆς ἄλλης.

Ἀγκαλιὰ καὶ ἡ ὑγρῶδης νόσος ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μετὰ τὴν χολερικὴν διάρροϊαν καὶ μετὰ τὴν δυσσεντερίαν, διαφέρει μὴ ὅλον τοῦτο.

1. Ἐπειδὴ ἐφορμεῖ τὸν ἄνθρωπον διὰ μιᾶς ἢ προσοδὸς τῆς εἶναι βραχεία, καὶ τελειώνει μετὰ 7 ἢ 8 ἡμέρας τὸ πολὺ.

2. Ἐπειδὴ εἰς τὴν χολόρροϊαν αἱ καταβολαὶ δὲν εἶναι αἱματώδεις, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ ἀσθένεια εἶναι εἰς τὴν μεγαλύτεραν αὐτῆς δύναμιν ἐνῶ εἰς τὴν δυσσεντερίαν ἡ χώνευσις, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοῦ εἶναι πολλὰ θαμμένη μετὰ αἷμα.

3. Διότι ὁ τεινεσμός, δηλ.: ἡ συνεχὴς πλήν ματαία ἐπιθυμία τοῦ νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον, δὲν εἶναι τόσοσ βιαία ὡς εἰς τὴν χολόρροϊαν.

4. Ἐπειδὴ ὁ ἐμετός της δυσσεντερίας δὲν εἶναι σταθερός, καὶ εἰς τὴν ἄλλην εἶναι προσκολλημένος πάντοτε. Τελευταίον ἡ δυσσεντερία εἶναι κολλητικὴ, καὶ ἡ χολόρροια δὲν εἶναι. Αὐτὴ διαφέρει ἀπὸ τὴν πρώτην ἐπειδὴ ἡ ὑστέρη δὲν προέρχεται, πάρεξ ἀπὸ μίαν ὕλην χολῆς ὀρισμένην εἰς τὸ ἐντερον στήριγμένον ἀπὸ τὴν περισυμμάζωξιν τῶν ἐντοσθίων ἐνῶ εἰς τὴν ἀσθένειαν περὶ τῆς ὁ λόγος, ἀκολουθεῖ τὸ ἴδιον κίνημα εἰς ἐναντίον ὅμως νόημα, καὶ προξενεῖ τὸν ἐμετόν πρῶτον τῆς συμπτώμα.

Θεραπεία τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ μεταχειρίζομεθα.

Οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα τὰ ὅποια ἡ φύσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρρωστίας ἐνεργεῖ, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν νοσώδη ὕλην, πρέπει νὰ βοηθοῦνται εἰς καιρὸν ὑποῦ εαστᾶ ὁ ἐμετός καὶ ἡ διάρροια.

Ἀκολουθεῖς ὁ ἀρρωστος ἄς πέρνει ἕνα ὀπίσω τοῦ ἄλλου, ποτῆρια μεγάλα ἀπὸ ἀναλυτικὰ ποτᾶ, ἢ ἕνα ἐλαφρότατον ζωμίον πουλίου, τὸ ὅποϊον προτιμᾶται καλλίωτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ὅχι μόνον ὁ ἀσθενὴς νὰ πίνη ἀπ' αὐτὰ διὰ νὰ βοηθεῖ τὸν ἐμετόν, ἀλλ' ἄς τοῦ κάμνουσι καὶ γληστήρια, διὰ νὰ δίδει τόπον εἰς τὰ κινήματα τῆς κοιλίας.

Ἀφοῦ ταῦτα τὰ καθίσματα ἀκολουθήσουσι διὰ κάμπασον, ἄς τοῦ δωθῇ νερόβραστον λεπτόν ψωμί κρέθινον, καψαλισμένον, διὰ νὰ σταματᾷ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ ἐμετός. Τὸ ψωμί πρέπει νὰ ψηθῇ προτιήτερα ἕως ὅπου νὰ κοκινίσῃ καλά, καὶ ἔπειτα νὰ θρασθῇ ἐὰν δὲν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν ἀπ' αὐτὸ τὸ ψωμί ἄς ἦναι ἀπὸ τὸ συνηθεισμένον σιτάρινον.

Ἐὰν αὐτὸ τὸ πωτόν δὲν σταματῆσῃ τὸν ἐμετόν, ἄς τοῦ δίδουσι κάθε ὥραν, ἕως ὅπου νὰ τοῦ παύσῃ, δύο κουταλιαῖς σιρόπι ἁλτος ρίπτοντας ὁμοῦ καὶ δέκα σταλαγματιαῖς ἀφιδῶν ὑγρὸν.

ἔπεται ἡ θεραπεία μετὰ τὴν ἀσθένειαν, εἰς τὸ παρῶντομα

τῆς ἑφμερίδος.

Ο χαρακτήρ και τὰ ἤθη ἐνός νηπίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἡλικία σχεδὸν δὲν ἐμπεριέχεται εἰς τοὺς δύο ἡμισυ χρόνους, δὲν δίδουν ἀρκετὴν ὕλην ἐνός βιογράφου. Εἶμαι ὁμως πεπεισμένος ὅτι οἱ ἀναγνώσται μου θέλουσι προσέξουν εἰς τὴν ἀκόλουθον διήγησιν, χωρὶς νὰ ἀμφιβάλλουν τελείως, ὅσον διὰ τὰ ἀληθές.

Πόρτερ Βρινσμὴδ ἐγεννήθη εἰς τὰ Χάρτφορντ τὰς 8. Φεβρουαρίου 1827. Ἡ μήτηρ του ἦτον ἐντυπωμένη ὅτι ὁ νοῦς ὑπόκειται περισσύτερον εἰς τὴν καλλιέργειαν κατὰ τὴν ἀπαλὴν ἡλικίαν, παρὰ καθὼς οἱ ἄλλοι γενικῶς φαντάζονται. Οὕτω αὐτὸς ἦτον τὸ ὑποκείμενον τῆς παιδείας καὶ μαθησεως, εἰς τὴν ἰδίαν ἡλικίαν ὅπου τὰ τέκνα μας θεωροῦνται ὡς τὰ πλέον ἀρεστὰ ἀντικείμενα τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ τὰ παιγνίδια τῆς εὐκαιρίας μας. Ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν νήπιον, ἡ προσοχὴ του ἐνίστε ἐστεραίωνετο εἰς τὰ τριγύρω του ἀντικείμενα, ἔωσού ἔμαθε τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγκασιωτέρων σκευῶν καὶ μελῶν τοῦ σώματός του. ἦτον ὄκα μηνῶν, ὅταν ἄρχισε νὰ ἀναγινώσκη τὸ ἀλφάβητον διὰ βοήθειαν τινῶν κομματιῶν ξύλων, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα κάθε ψηφίον χωριστὰ ἐσημειώετο. Τὸ ἔργον πάραυτα ἐκτελέσθη. Ὁχι μόνον ἐδύνατο ὑπὸ ταύτην τὴν νηπιώδη ἡλικίαν νὰ προσφέρῃ τὰς ἀνταποκρινομένας φωνάς, ἀλλ' ὅταν τοῦ ἐζητεῖτο ἓνα ψηφίον, τὸ εἶδιδε χωρὶς νὰ λαμβάσῃ, καὶ ἐάν κανεὶς τὸ ἐσταίνεν ἀντιστρόφως, παρευθὺς τοῦ εἶδιδε τὴν φυσικὴν θέσιν του. Μετὰ τὴν βοήθειαν τύπων κολλημένων εἰς πίνακας, αὐτὸ ἀκολούθως ἐδιδάχθη, τὰ ὀνόματα τῶν ζώων, πτηνῶν καὶ ἐν εὐκόλῳ σύστημα τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, φρονίμως ἐντυπώθη εἰς τὸν γούντου. Ἐχάρη ὅταν τοῦ ἐδόθη ἓνα τύπος, καὶ τοῦ ἐσυγχωρήθη νὰ πάρῃ ἄλλον ἓνα. Οὕτω ἐστεραϊώθη ἓνα θεμέλιον εἰς τὰ εὐάρμιστα ἤθη του, καὶ ἐγαλινώθη ἡ περιέργος ἀμάθεια, διὰ τῆς ὁποίας τὰ παιδιά συνηθοῦν νὰ πλανῶνται εἰς τὰς ζωγραφίας τῶν βιβλίωντων. Ὁ πατήρ του δείχνοντάς του ζωγραφίαν τινὰ μιᾶς χώρας ἢ σχεδίου, τὸν ἐσυνηθοῦσε νὰ θεωρῇ κάθε πρᾶγμα μὲ ἀκρίβειαν, καὶ εἶχε τὸσον καλὸν μνημονικὸν, ὥστε κάθε τι τὸ ὁποῖον ἐντελῶς τοῦ ἐντυπῶνετο, σπανίως τὸ ἐλησμονοῦσε. εἶχε μερικὰ παιγνίδια ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐλάμβανεν εὐχαρίστησιν. ἀλλὰ ἐφαίνετο νὰ εὐρίσκη μεγαλητέραν ἠδονὴν, βλέπων τὰς ζωγραφίας καὶ βιβλία μὲ τὰς ἐξαγομένας ἀπ' αὐτὰ σαφηνίας. Ἡ προσεκτικὴ μεταγένησις τῶν βιβλίωντου, ἦτον ἀξιοσημείωτος. καὶ μία περίπτωσις ἧτις ἠκολούθησεν εἰς τὴν νεαράν του ἡλικίαν, ἀναμφιβόλως ἐνέργησε εἰς τοῦτο. Αὐτὸς εἶχε ξεσχίσῃ τὸ κάλυμμα ἐνός μικροῦ βιβλίου. Ἡ μήτηρ του θεωροῦσα αὐτὸν μὲ σοβαρὸν βλέμμα, τὸν ὁμολόγησεν ὅταν ἦλθαν οἱ ἐπίλοιποι τῆς οἰκογενείας ἐλέγχουσα αὐτὸν μὲ τὴν ὁμιλίαντης. Τότε τὰ χεῖλη του ἔτρεμαν, καὶ τὰ δάκρυα ἔλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἡ διόρθωσις ἦτον ἀρκετὰ δυνατὴ, καὶ ἀναγκάστια νὰ τὸν ἐρρηψύωσῃ. Μετ' ἐπειτα ἀξιολογὰ βιβλία ἀφόβως τοῦ ἐδίδοντο, καὶ τὰ πλέον ἐπίσημα Ἀγγλικά χρονικά δὲν ὑπέφερον κἀμμίαν κηλίδα ἀπὸ τὰς συχνὰς ἐρευνήσεις του.

Ἡ Γεωγραφία, μὲ τὸ νὰ ἐσχεδιάζετο εἰς χάρτας, ἦτον ἡ πλέον ἀγαπητῆ του σπουδὴ, καὶ μόλις εἶχε φθάσῃ νὰ διπλώσῃ τὸν χρόνοντου, ὅπου μὲ ἐκπληξὴν καὶ θαυμασμόν

μου τὸν εἶδα νὰ δείχνῃ ἐπάνω εἰς ἓνα Ἄτλαντα, τὰς θαλάσσας ποταμούς, λίμνας καὶ ἐπικρατείας, χωρὶς νὰ λαμβάσῃ οὔτε νὰ διστάσῃ.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν εἶδα ὅτι ἐδιδάσκετο τὰ εἰσαγωγικὰ μαθήματα τῆς Γεωμετρίας καὶ ἀκαταπαύστως ἔιαμνε προσόδους, ἐγνώριζε περισσοτέρας λέξεις, μὲ τοὺς ὀρισμούς καὶ συνδυασμούς τῶν ὁποίων, εἰς ἀπλὰς φράσεις ταχέως τὸν ἀπεκάλυψαν τὴν γνῶσιν τῆς πατρικῆς γλώσσης του. Ἦμποροῦμεν εὐκόλως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐγεννήθη ἓνας ἀπλὸς βιβλιοσκόπηξ, ἢ ὅτι ἡ φύσις τὸν ὑστέρησε τοῦ θνητοῦ πνεύματος. ἐξ' ἐναντίας τίποτε δὲν ἐδιδάχθη βιαστικῶς, καὶ κανένα παιδίον δὲν ἐστάθη εὐτυχέστερον. Αἱ περιδιὰ βάσεις του καὶ τὰ παιγνίδια εἰς τὰ περιβόλια, καὶ τὸ νηπιώδες φερσιμόν του ἦτον νοστιμιάτατον. Ἡ μήτηρ του ἦτον ὁ φίλος καὶ συντροφός του εἰς τὰ παιγνίδια, καθὼς καὶ διδάσκαλός του. Τιμῶσα τὴν μάθησιν τοῦ τέκνουτης περισσύτερον ἀπὸ κάθε ἰδικὴν ἐνασχόλησιν, ἐξόδευε τὸν καιρὸν της εἰς τὴν καλλιεργειάντου, καὶ εἰς τὴν συνδρομὴν καὶ μεγάλην ἐπιμονὴν τοῦ πατρός του, εἰς τὸ νοητικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον τοῦ ἐφευρήκε, αἱ μεγάλαι του γνώσεις, ἠμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν, ὡσάν τὰ μέγιστα ὄψα τῆς φύσεως. Ἀκόμη δὲν τοιμῶ νὰ εἶπω, ὅτι εἰς τὴν ἀξιοτιμῆτατον δὲν εὐρίσκετο κάτι τι ἔξω ἵξιον λόγου. Τέλος πάντων ποτὲ δὲν εἶδα, τὴν εὐπειθειάν, προνογὴν, καὶ μνημονικὸν του, παρόμοιον εἰς τοὺς τρυφεροῦς χρόνους τῆς ἡλικίας του. Μαθήματα καθημερινά, ἀνάλογα τῆς δυνάμεώς του, τακτικῶς τοῦ ἐπαραδίδοντο. Ἀλλὰ ταῦτα εὐχάρις ἀπερισκέπτως ἐκτείνοντο, ἀπὸ τὴν θερμὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μαθῆνῃ κάτι τι περισσύτερον, καὶ αἱ ἀπαναλαμβάνόμενα ἰκεσία τῆς μητρός του λέγων, « Μήτηρ σὲ περικαλῶ δίδαξε τὸν Πόρτερ, » ἐσυνηθοῦσαν νὰ τὸν ἀσφαλοῦν ἀπὸ μίαν συγχώρησιν αὐστηρικὴν ἀπὸ σειρὰν εἰς σειρὰν, καὶ κανόνα εἰς κανόνα. Ἡ φιλομαθεία του κατήχησεν εἰς πάθος ἔως ἐκεῖ ἐφαίνετο ὅτι ἡ διαίρεσις τοῦ καιροῦ του δὲν ἐμεταχειρίσθη εἰς ματαίαις ἐπιδόσεις, ἀλλ' εἰς ὠφελίμους. Γνώσις, νοῦς, καὶ μνήμη, ἐπροχώρησαν ὁμοῦ, καὶ ἐφαίνοντο παρομοίας δυνάμεως. Αἱ δυνάμεις τοῦ λογικοῦ του, δηλ. τῆς ὁμιλίας του ἄρχισαν νὰ ἐκτείνονται. Μία θεία του, ἧτις μετὰ τὴν ὑπανδρείαντης ὑπῆγε νὰ κατοικήσῃ εἰς μίαν μακρινὴν ἐπικρατείαν ἐκλαυσε πολὺ ὅταν ἀπεχωρήτησε τὴν φαμηλίαν. Τότε ἦτον τὸσον πολλὰ νέος, ὥστε ἡ λύπητης ἔαν ἄλλοτε δὲν τοῦ ἐνθυμίζετο, ταχέως ἠμποροῦσε νὰ τὴν λησμονήσῃ. Ἐπειτα ἀπὸ τίνας μῆνας, ὅταν εἰς ἀγαπητὸς του ἐξάδελφος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν εἶπαν τοῦ Πόρτερ ὅτι αὐτὸς ὑπῆγαινε πολλὰ μακρὰν ὡσάν τὴν θείαντου. Καὶ μετ' ὀλίγην ὥρας συλλογὴν ἀπεκρίθη. ἡ θείαμου ἐκλαυε ὅταν ἀνεχώρησε ἀλλ' ὁ Θεὸς μου δὲν φωνάζει. καὶ ἐπαρηγορήθη μὲ τὸν συμπερασμὸν ὅτι ὁ χωρισμὸς θέλει εἶναι πλέον ὀλιγοχρόνιος, ὡσάν νὰ ἐσυμπέρανε ὁ νοῦςτου ὁδηγούμενος ἀπὸ μαθηματικὴν συνέπειαν, τὴν ἐπιμονὴν τῆς ἀπουσίας ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς λύπης.

Ἡ παρούσα ἐκδίδεται κάθε Σάββατον, ἡ τιμὴ τῆς κατὰ τριμηναίαν ἔναι ἐν τάλληρον δίστηλον.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΝΟΣΟΥ

Όταν ἡ δύναμις αὐτῆς ἀπεράσῃ.

Ἀφοῦ ἡ εἰς τῆς νόσου ὀλιγοστεύσῃ, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸ ξανάγυρισμα, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μὴ παύωμεν ἐνίοτε καὶ τὴν δόσιν τοῦ ἀφωνίου ὄχι ὅμως δυνατῆν. Ἄς τεῦ δίδονται δέκα ἢ δώδεκα σταλαγματιαῖς εἰς μισὸ ποτῆρι κρασίου, δύο φορὰς ἀνάμεσα εἰς 24 ὥρας.

Τὸ φαγητὸν τοῦ ἀρρώστου νὰ ἦναι θρεπτικόν, ἐλαφρὸν καὶ μέτριον, καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀδυναμίας του, ἄς κάμνῃ γύμνασιν βαθμηδόν.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀσθενείας τὰ ἐντόσθια εὐρίσκονται πολὺ ἀδυνατισμένα, ἄς πέρνει μερίδιὰ τῆς κίνας ἀνακατομένα εἰς ἐλαφρὸν κρασί.

Μ' ὅλον ὁποῦ οἱ ἰατροὶ καλοῦνται ἐν καιρῷ εἰς ταῦ τὴν ἀσθένειαν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀπελπίζουσι τὴν βοήθειαν τοῦ πάσχοντος, ἀκόμη ἕως εἰς τὰς περιστάσεις ὅπου δίδουσι περισσότερον φέρον. Ὁ Δρ. Βούτσιν ἐδοκίμασε τοῦτο κατὰ συνέχισιν εἰς ἓνα γέροντα καὶ τὸν υἱὸν του, οἵτινες ἐπιπέσθησαν ὁμοῦ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν, πρὸς τὰ μεσάνυκτα. Δὲν τὸν ἐκράζαν παρὰ τὴν ἀκόλουθον αὐγὴν: τοὺς ἤρεε περισσότερον ἀποθαμμένους παρὰ ζωντανούς, ὁ σφιγμὸς των δὲν αἰσθάνετο, τὰ ποδάρια καὶ χεῖρα των ἦτον κρύα καὶ παγωμένα, αἱ δυνάμεις των ἦτον σχεδὸν χαμέναι, καὶ ἡ θεωρία των ἐπροξενούσε τρομὸν.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐλυτρώθησαν ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀξιοβήνητον κατάστασιν, μετὰ τὸ μέσον τῆς θεραπείας τὴν ὁποίαν ἀναφέρωμεν.

Ἀπὸ ἓνα ἀριστον συγγραφέα ἐκλέξαμεν τοῦτο τὸ ἄρθρον, ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν ἀσθένειαν, καὶ στοχαζόμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν οὕτω, ἀπὸ ἓνα πολὺ τιμὸν βιβλιάρχιον, τὸ ὁποῖον εὐγενῆς τις ἐσχάτως ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν τῆς Νέσου εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ φιλοφρόνως μᾶς ἐπρομήθευσε. Ἡ ἐκδοθεῖσα πρὸ ἡμερῶν εἰδήσις ἀρκετὰ ἐκτεταμένη καὶ χωριστῆ, ἐφαρμόζεται διόλου, εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἡμπορεῖ τις νὰ ἀμφιβέβη εἰς τὴν συνίσταται μίαν ἀφροδίαν δόσιν λαύδανου ἢ ἀφωνίου τὴν ὁποίαν ἐδιορίσαμεν. ἀποκρινόμεθα ὅτι εἶναι ἀπὸ 5, ἕως 10 σταλάγματα, καὶ ὀφελούσι καλλιούτερα μικραὶ δόσεις συχνάκις ἐπαναλαμβανόμεναι, παρὰ μεγάλαι, καὶ μάλιστα ὅταν δίδονται μέσα εἰς ὕγρον τι ποτόν.

Ἐνας φίλος ὁμίλων περὶ τῆς μεγάλης δόσεως τὴν ὁποίαν διορίζουσι εἰς τὰς Ἰνδίας διὰ ταύτην τὴν νόσον, λέγει ὅτι ἡ συνήθης μετρηθεῖσις εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, τῶν ἀρωμάτων καὶ ἄλλων πυροτικῶν, ἀκόμη καὶ τοῦ ἰδίου ἀφωνίου πίνοντες ταμιβάκκον καὶ ἄλλα, τὴν καταστάσιν ἀναγκαῖαν. Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μαρτυροῦμεν πολλὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, μετὰ τὸ νὰ μὴ ἐπρόσεξαν οἱ Εὐρωπαϊοὶ ἰατροὶ ἐπάνω εἰς τὴν διάταξιν καὶ προφύλαξιν τούτου τοῦ Κεφαλαίου. Ἡ ζάλη, ὁ πονοκέφαλος καὶ ὁ πυρετός, εἶναι τὰ ἐπακολουθήματα. καὶ στοχαζόμεθα ὅτι, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τὸν πάσχοντα, ἓνα ἐλαφρὸν καθάρσιον ἤθελεν εἶσθαι προτιμότερον.

Θέλωμεν προσθέσει ἀκόμη κἄτι τι περὶ διαίτης.

Ἀπὸ ἑκατοστᾶς ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἐπισκέψθημεν, ὅσοι ὑπέφεραν αἰσθηρότερα, καὶ εἰς 24 ὥρας ἐθυσίζοντο, προήρχετο εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ δυσκολοχόνευτον φαγητὸν τὸ ὁποῖον ἔφαγαν προτῆτερα. Λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ προσέχωμεν, καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τοιαῦτα φαγητὰ, ὡς ὁμοίως νὰ φυλαττόμεθα ἀπὸ τὴν ψύχραν καὶ νὰ μὴ ἐυγαινόμεν τὴν νύκτα εἰς τὸν ἀέρα, ἐπειδὴ ὅλα ταῦτα ἠμποροῦν νὰ γεννήσουσι τὴν χολόρροϊαν.

ΠΡὸς τοὺς ἀναγνώστῃς.

Ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τῆς Ἐφημερίδος μας, εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν, ὅτι αὕτη ἡ νέα δίκῃ ἡμᾶς, καὶ ὀλεθρία νόσος, ἡ χολόρροϊα, ἐκτέλεσεν ἐπάνω μας τὰς πλέον τρομερὰς λεηλασίας, πίπτοντες θύματα τῆς ἰδίας κάμπουσας χιλιάδες, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἠλικιωμένοι. Κατὰ τὸ παρὸν, ἄς ἦναι δόξα καὶ εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, ὁποῦ ὁ θάνατος ὀλιγοστάτους κἀραποῦ, καὶ ὁ ἀριθμὸς νεωτέρων ἐφορηθῆσαν εἶναι ἀσυγκρίτως μικρότερος.

Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑστερήθησαν συγγενεῖς ἢ φίλους, προσφέρομεν τὴν φιλικὴν μας συμπόνειαν, καὶ παρακαλοῦμεν ὅτι αἱ θλίψεις τὰς ὁποίας ὑπέφεραν νὰ ἦναι εἰς ὀφελειάν των. — Εἰς δὲ τοὺς τοιούτους οἵτινες ὑπέφεραν διακοπὴν τῶν ἰδίων ὑπαθέσεων, καὶ ἐξῆως εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπρόσμεναν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἀπὸ τὸν καθημερινὸν κόπον τους, τοὺς συμπονοῦμεν καὶ τοὺς συμβουλεύομεν νὰ μὴ ἀπελπίζονται. Τέλος πάντων ὅλους γενικῶς, καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων ἡ υἰεὶα καὶ εἰρήνη διεφυλάχθη, παρακινούμεν νὰ προσφέρουσι τὰς ἀναλόγους εὐχαριστίας των εἰς τὸν Θεόν, τὸν εὐεργέτην καὶ διαυθεντευτὴν των. Δίδοντες εἰς τοὺς κοσμίους καὶ φιλοπόνους τῶν πτωχῶν, τὴν ἀναγκαῖαν τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν παρὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς διακονοῦσι εἰς τοὺς δρόμους. Ὅλους παρακαλοῦμεν εἰς τὴν ἰλαρότητα τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ ὀφελῆθωσι τοιαύτης εὐκαιρείας καὶ συμπαιθητικῆς νοθεσίας, μετὰ τὸ νὰ ἐτοιμαζόμεθα διὰ θάνατον κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν.

« Ἄς εἶσθαι πάντοτε ἔτοιμοι, διότι μίαν ἡμέραν καὶ μίαν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν ἴπροσμένεται, ὁ ὕψος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. »

Δικαιολόγημα τοῦ Τυπογράφου.

Χρεωστοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἡμεῖς δὲν ἀπολαμβάνομεν κάμμιναν χρηματικὴν ὀφελειαν ἀπὸ τὸν φίλον τῶν Νέων. Μ' ὅλον τοῦτο ἕως οὐ νὰ ἠμπορέσῃ ὁ ἀξιὸς Τυπογράφος μας, νὰ ἀπολαύσῃ περισσότερους συνδρομητὰς, θέλει ἀναγκασθῆ νὰ ἀναβῆ τὸν τοῦ ἀξίου, ἀνταμειβῆς κόπους του. — Καταγραφὰς θέλει δέχεται ὁ ἴδιος εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

Ἀρρωστία καὶ Θάνατος εἰς τὴν οἰκογενειάν του ἐστάθησαν αἰτία ὅπου ἀργεπορήσεν ἡ δημοσίευσίς τῆς παρούσης μας. —

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Κόπος υἱὸς τῆς Ἀνάγκης, καὶ πατὴρ τῆς Ἰγείας καὶ τῆς Εὐφροσύνης ἐξοῦσε μὲ τὰς δύο του θυγατέρας, εἰς μίαν μικρὰν καλύβην, εἰς τὰ πλάγια ἐνὸς λόφου, μακρὰν ἀπὸ τὴν χώραν. Δὲν εἶχαν συναναστοφῆν μὲ τοὺς πλουσίους, καὶ καλλιοτέραν συντροφίαν δὲν ἐβαστοῦσαν ἀπὸ ἐκείνῃ τῶν γειτονευόντων, μὲ τὸ νὰ ἐπεθύμησαν ὅμως νὰ εἰδοῦν τὸν Κόσμον, παρήτησαν τοὺς συντόφους καὶ κατικεῖαν τῶν καὶ ἀπεράσισαν νὰ ταξιδεύσουν. Ὁ Κόπος ἐπεριπατοῦσεν ἡσύχως εἰς τὸν δρόμον, ὁμοῦ μὲ τὴν Ἰγείαν εἰς τὰ δεξιὰ του, ἦτις μὲ τὴν ζωηρότητα τῆς ὁμιλίας τῆς, καὶ μὲ τὰ τραγουδία τῆς χαρᾶς καὶ εὐθυμίας, ὀλιγόστανε τὸν κόπον τοῦ δρόμου. Ἐνῶ ἡ Εὐφροσύνη ἔστανε χαμογελῶντας, ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἀκολουθοῦσα τὰ βήματα τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ αὐξάνουσα τὴν ζωηρότητα τῆς ἀδελφῆς τῆς, μὲ τὴν καλὴν τῆς διάθεσιν.

Τοιοτοτρόπως ἐταξίδευαν ἀνάμεσα εἰς τὰ δάση, πόλεις καὶ χωρία, ἕως ὅπου ἔφθασαν εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ βασιλείου. Ἐμβαίοντες εἰς τὴν πόλιν, ὁ πατὴρ ἐρμήνευσε τὰς θυγατέρας του νὰ μὴν χωρισθοῦν ἀπὸ κοντάτου, διότι ὁ Θεὸς εἶπεν ὅτι ὁ χωρισμὸς τῶν θέλει εἶσθαι συντροφουμένους μὲ τὴν τελείαν φθορὰν τῶν τριῶν ἀλλὰ ἡ Ἰγεία ἦτον τόσον χαροποιᾶς διαθέσεως ὥστε δὲν ὑπέκουσε τὴν συμβουλήν τοῦ πατρός τῆς, καὶ ὑπέφερε νὰ ἠπατηθῆ ἀπὸ τὴν Ἀσωτίαν, καὶ τέλος πάντων ἀπόθανε εἰς τὴν γένναν τῆς Ἀσθενείας. Ἡ Εὐφροσύνη εἰς τὴν ἀπουσίαν τῆς, ἀδελφῆς τῆς ἐπαρὰδῆθη εἰς τὰς μηχανὰς τῆς Ὀνηρίας καὶ δὲν ἀκούσθη πλέον τί ἔγεινε εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁ Κόπος ὅστις χωρὶς τὰς θυγατέρας του δὲν ἠμποροῦσε νὰ βασταχθῆ ἐπιπλεῖται τριγύρω ζητῶν τὰς αὐτάς, ἕως ὅπου ἐπίσπῃ εἰς τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν Ἀθίαν, καὶ ἀθλιῶς ἀπόθανε.

ΘΗΛΑΪΑ ΚΕΝΤΡΙΚῆ ΣΧΟΛῆ.

Ἡ Σχολὴ αὕτη πρὸς παιδείαν τῶν νέων κορασίων, ἠνοίχθη εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Εὐλ. Κυρίου. Ἰ Βροῦερ. κειμένη ἀπ' ἄντικρυ τῆς Γραικικῆς Δεσποτικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ μέρος τοῦ Αἰγιαλοῦ, καὶ θέλει εἶσθαι ὑπὸ τὴν μερικὴν ἐπιστασίαν τῆς Κυρ. Βροῦερ.

Μαθήματα θέλει παραδίδονται ἀπὸ διαφόρους Διδασκάλους εἰς Παλαιὰν καὶ Νέαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, Ἰταλικὴν Ἀριθμητικὰ, Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν, καὶ κάθε εἶδους ἐργοχειροῦ θελόνης. Ἡ συμφωνία τῆς διδασκαλίας θέλει εἶσθαι, γρόσσια 10. κατὰ τριμηνίαν, προπληρωτέα. Σημ: Ὅτι ἐν πολλὰ τῶν κορασίων ἐπιθυμοῦν νὰ παραδοθοῦν μαθήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἀμεσος διάταξις θέλει γείνει καὶ εἰς τοῦτο, μὲ διάφορον συμφωνίαν.—

Τὸ ἤλεκτρον ἢ κεχρημιᾶρι.

Τοῦτο τὸ πρᾶγμα τόσον προτιμούμενον ἀπὸ ἡμᾶς διὰ ἐπιστομία τῶν τζεμπουκίων μας, νομίζεται ἀπὸ περισσοτέρους τῶν φυσιολόγων, ὅτι εἶναι ρητινώδης χυμὸς, ὅστις μίαν φορὰν προήρχετο ἀπὸ κάποια δένδρα, καὶ μετ' ἔπειτα βαθμηδὸν ἐθρέφετο εἰς τὰ μέσα τῆς γῆς.

Οἱ παλαιοὶ τὸ ἐγνόριζαν, καὶ ὁ Θαλῆς, 600 χρόνους Π. Χ. ἐκατάλαβεν ὅτι τριβοντάς το ἐκατασταίνετο ἤλεκτρικὸν καὶ τῷ ὄντι ἀπὸ τὴν ἐνεργείαν του ἔλαβε τὸ ὄνομα. Δέχεται ἓνα καλὸν γυάλισμα, καὶ ἐμβαίνει εἰς διάφορα εὐπρεπίσματα. Ἐτιμᾶτο πολὺ ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς, καὶ τὴν σήμερον εἶναι περισσύτερον ζητημένον ἀπὸ τοὺς Ἀσιατικοὺς παρὰ ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊοὺς, καὶ μεταχειρίζεται προσέτι εἰς μερικὰ εἶδη θερονικίου. Τὸ λάδι καὶ πνεῦμα του εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ἱατρείαν.

Ἔως τώρα τὸ ἤλεκτρον φαίνεται ὅτι εὐρέθη μόνον εἰς τὰς καταβολὰς τῆς ἄμμου μικρῶν χαλικίων καὶ τοῦ ἀργίλου, τὰ ὅποια κάμμία πλημμύρα ἐνταφιάζει εἰς κανένα μέρος, ἢ ἐπάνω εἰς βράχους κρημοειθεῖς. Συντρέχει γενικῶς εἰς μικρὰς μάζας ἑξοκλήμενας, καὶ ἐνώνεται περισσύτερον εἰς πισσομένα ζύλα, ἢ ἀδύνατον λιγνίτην, πλάκας, καὶ ἐνίοτε κολλᾷ εἰς αὐτὰ ἢ ἐμβαίνει μετὰ των.

Ἀπὸ τίνος ἐπιστήμονος τῶν μεταλλείων, περιπλέων ἐθεωρήθη εἰς κάρβουνα, βόλους ἀσβέστου καὶ εἰς ἀμμόπετραν, — Ἐνίοτε εὐρίσκεται πλέον ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ εὐγαλμένον εἰς τὸ περιγιάλιον ἀπὸ τὰ καμκτὰ τῆς.

Μύγαι, μύριμηγες καὶ ἄλλα ζωῦφια καθὼς καὶ μέρος φυτῶν ἐνίοτε ἐμβαίνουν εἰς τὸ ἤλεκτρον. Τὰ ζωῦφια ὅμως ταῦτα θάνονται μέσα ἀπὸ τοὺς τεγγίτας διὰ νὰ αὐξάνουν τὴν τιμὴν τοῦ ἔργου των.

Εὐρίσκεται εἰς πολλὰ μέρη, ἀλλὰ σπανίως ἄφθονον εὐγαίνει κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Πρωσσίαν ἀπὸ τὰ παραθαλάσσια τῆς Βαλτικῆς, καὶ κυρίως σιμὰ εἰς τὸ Κόνισβεργ ἀπαντᾶται σκάπτοντες εἰς τόπους ἀμμόδεις μὲ πηλὸν καὶ λιθάρια ἀνακατομένα, ὑποκάτω τῶν ὁποίων στρώνουν πισσομένα ζύλα πυκνότατα. Τὸ ἤλεκτρον εὐρίσκεται εἰς μικρὰς ὀριζοντίους φλέβας εἰς τὰ μέσα τοῦ ζύλου, ἢ εἰς σταλάγματα ἐπάνω του, ἢ ὑποκάτωτου, ἢ εἰς ἐσκορπισμένας μάζας. Προσέτι εὐρίσκεται εἰς τὰ ἀμμόδῃ μέρη τῆς Πολλωνίας, πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀνακατομένον μὲ τὰς σταλαγματίδας τοῦ ἐλάτου.

Καὶ εἰς τὴν Σικελίαν εὐγαίνει μὲ διαφόρους ἴσκιους χρωμάτων, ἢ καὶ βαθμοὺς διαφανεῖς.